

STANOWISKO NR 5

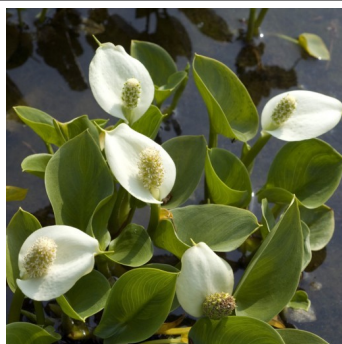
DRUGI MŁYN

Stanowisko nr 5 znajduje się nad stawem obok ruin przepompowni młyna wodnego. Przerabiano w nim żyto, pszenicę, kaszę gryczaną przy użyciu dwóch kamieni, które ocierały się o siebie poruszane kołem wodnym. Służył on mieszkańcom Rudy Różanieckiej i okolicznych miejscowości. Od 1939 r. młyn jest nieczynny. Zachowały się fragmenty jego murów i staw.

Stawy „*Pierwszy i Drugi Młyn*”, jak i inne w Rudzie Różanieckiej były własnością Brunickich i Wattmanów. Baron Hugo Wattman specjalizował się w hodowli pstrągów i karpia. Za jego czasów w latach międzywojennych na bagnach i torfowiskach powstało 10 stawów. Mają one układ paciorkowy tzn. z jednego do drugiego spływa woda.

W rejonie stawu spotykamy typowe hydrofity, czyli rośliny trwale związane ze środowiskiem wodnym, takie jak: skrzyp bagienny, pałka szerokolistna, turzycza dzióbkowata, czermień błotna oraz paprocie: narecznica samcza, wietlica samicza.

Warto też zwrócić uwagę na występujący w pobliżu stawu rzadki gatunek widłaka wronca, będącego pod całkowitą ochroną. W warstwie drzew przeważa olsza szara, wierzba iwa oraz sosna.

Czermień błotna

Nawodna bylina o dość dużych sercowatych, skórzastych, błyszczących liściach, na długich ogonkach. Roślina trująca, zapylana przez ślimaki. Wyglądem przypomina cantadeskę (kalię), roślinę często stosowaną do wiązanek pogrzebowych.

Widłak wroniec

Jest pod ścisłą ochroną. To roślina wysokości do 20 cm, tworząca kępy złożone z pędów wzniesionych do góry. Rośnie przeważnie na glebach wilgotnych, kwaśnych. Rozmnaża się przez zarodniki i wegetatywnie. Jest rośliną leczniczą i trującą.

Strzałka wodna

Ma trzy rodzaje liści: podwodne (cienkie i wiotkie), pływające (owalne), nadwodne (twarde i sztywne, w kształcie strzałki). Bulwy są jadalne po ugotowaniu lub upieczeniu oraz obraniu z gorzkiej skórki. Zawierają skrobię i białka, a w smaku przypominają ziemniaki.

Pałka szerokolistna

Narecznica samcza

Ze stanowiska nr 5 udajemy się ścieżką przez groblę, mijając po prawej i lewej stronie stawy. Na końcu grobli skręcamy w lewo i wspinamy się na wydmy śródlądową porośniętą borem sosnowym z borówkami. Z lewej strony w dole zostawiamy staw z roślinnością bagienną. Następnie schodzimy z wydmy, skręcamy w lewo, przechodząc przez strumień ścieżką leśną dochodzimy do stawów Sinierzatki (około 150 cm głębokości). Idąc dalej między dwoma stawami, na końcu grobli przedzieramy się mało wyraźną ścieżką wiodącą przez rowek z żelazną kładką, wśród zarośli kruszyny pospolitej i jeżogłówki gałęzistej. Uwaga! W porze zimowej, po obfitych opadach śniegu, ze względu na niewidoczny grunt przejście może być niemożliwe. Po wejściu do lasu idziemy wąską ścieżką wiodącą w kierunku północnym. Następnie mijając rozwidlenie drózek utrzymujemy kierunek północny i dochodzimy ponownie do żelaznej kładki. Przechodząc przez nią i idąc dalej znajdziemy się na kolejnym rozwidleniu dróg. Skręcamy w prawo na szerszą drogę leśną, która prowadzi nadal w kierunku północnym, a następnie na rozstaju dróg leśnych wybieramy lewą (położoną niżej względem prawej), która po 20 m doprowadzi nas do stawu Krążki. Stąd udajemy się groblą do stanowiska nr 6 (z przystanku PKS – 4,5 km, 55 minut, ze stanowiska nr 5 – 20 minut).